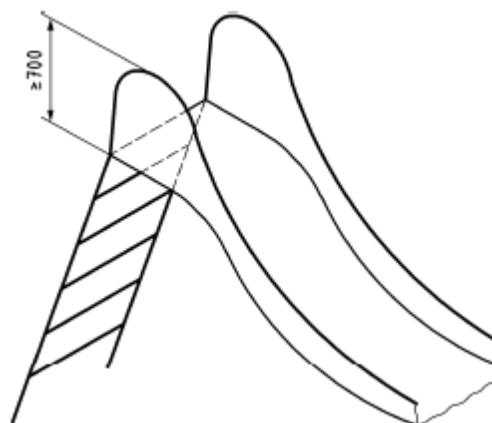

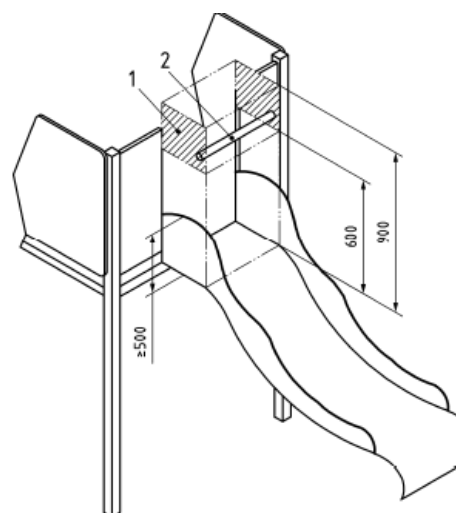
Varnostna opora-prečka na toboganu

Tobogan je igralo, ki na igrišču skoraj ne sme manjkati. Otroci ga imajo radi, saj na njem doživljajo čar hitrosti, ki je za veliko večino otrok vseh starosti zelo privlačna. Da pa bi se otrok lahko spustil po drsnem koritu, se mora najprej povzpeti na višino. Sama višina pri majhnih in kratkih toboganih ni problematična, ko pa se otrok znajde na nekaj metrov visoki napravi, se, vsaj na začetku, pojavi strah. Strah pred višino in padcem v globino, ki ga otrok pogosto težko premaga. Še posebej je ta strah izrazit na samostojno stoječih toboganih na katere se dostopa po lestvi. Otroku, ki pripleza na vrh pred seboj vidi strmo klančino, zadaj nima opore, pogosto pa tudi levo in desno ni pravih oprijemov. Podobna situacija je lahko tudi na toboganih, ki slonijo na podestu. Podesti so sicer običajno ograjeni, stojna površina je večja in ravna, vseeno pa ostaja »strma praznina« v katero se mora otrok spustiti. Da bi otroku olajšali premagati začetni strah, mu moramo v čim večji možni meri omogočiti občutek stabilnosti in varnosti. To dosežemo tudi z oporo za roke, ki se je otrok oprijema vse do trenutka, ko se varno usede na začetek drsnega korita-klančine. Ko v sedečem položaju premaga še zadnje strahove, spusti varno oporo in zdrsi navzdol.

Na samostojnih toboganih, na katere se dostopa po lestvi, na vrhu ni prostora za dva ali več otrok, zato za varno oporo zadoščajo visoke stranice - »ušesa«, ki se jih otrok oprime in varno usede. Standard (SIST EN 1176-3) narekuje, da morajo biti stranske opore na samostojnih toboganih visoke vsaj 70 cm (glej sliko) in izdelane v skladu s zahtevami navedenimi v poglavjih 3.4.2 in 4.3.4.

Na toboganih, ki so naslonjeni na visok podest je ob startnem delu lahko več otrok hkrati, ki se premikajo in pogosto tudi odrivajo. Da ne bi prišlo do padca s podesta, so le ti ograjeni z ograjo visoko 60 do 85 cm. Ker pa bi do padca lahko prišlo tudi pri odprtini za vstop na tobogan, mora biti tudi tu ograja in sicer v obliki prečke. Ta (varnostna) prečka ima funkcijo ograje podesta, hkrati pa je to za otroka zadnja trna opora, ki mu omogoča varen dostop do drsne klančine. Standard narekuje, da mora biti prečka nameščena nad prehodom ravnega dela tobogana v drsno klančino. (glej skico – šrafirano polje). Prečka mora biti nameščena v višini 60 do 90 cm nad dnom tobogana. Prečka mora ustrezati tudi vsem ostalim zahtevam standarda. Dimenzije (debelina) prečke niso posebej določene, ker je lahko obdelana v obliki ročaja (od 16 mm do 45 mm) ali v obliki oprijema (max deb. 45 mm). Če je varnostna prečka okrogla, je potrebno poskrbeti da se v ležišču ne more zavrteti.

Varnostna prečka je potrebna tudi pri toboganih, ki so nameščeni na brežini-hribčku. Kljub temu, da nevarnosti padca v globino praktično ni, je otroku potrebno zagotoviti varno oporo pred končnim spustom po drsni strmini.

V praksi se tudi pri samostoječih toboganih, kjer za varno oporo zadošča že dovolj visoka stranica–»ušesa«, vse pogosteje vgrajuje tudi varnostna prečka (glej sliko)

Varnostne prečke so različnih oblik in konstrukcijskih izvedb. Pomembno je, da so dovolj čvrste in nameščene čim bližje drsne klančine. Vse prepogosto so pritrjene v liniji ograje podesta, kar pomeni, da se mora otrok pod njimi skloniti in brez ustrezne opore doseči začetek drsne klančine.

Pripravil
Slavko RUDOLF
jan. 2022